

[Arbejdsministeren.]

der, når en konflikt har antaget et vist større omfang, i almindelighed ikke foreligger praktisk mulighed for at anvise arbejde til de medlemmer af kassen, der ikke omfattes af konflikten. Det siges, at når konflikten har antaget et sådant omfang, er disse medlemmers fortsatte ledighed herefter normalt en følge af denne konflikt, og det ville i en sådan situation efter udvalgets opfattelse være klart i strid med princippet om arbejdsløshedsforsikringens neutralitet, hvis sådanne medlemmer kunne få dagpenge.

Hertil kommer, at udfaldet af en så omfattende konflikt normalt også vil få virkning for de medlemmer, der ikke direkte berøres af konflikten. Der foreligger således efter udvalgets opfattelse et interessefællesskab med hensyn til konfliktens udfald mellem de medlemmer, der er direkte omfattet af den, og kassens øvrige medlemmer.

Det er altså begrundelsen for denne regel, og hertil vil jeg så gerne føje, at jeg er klar over, at denne 65 pct. regel i særlige tilfælde kan virke helt urimelig, specielt i den nuværende situation, og jeg har derfor anmodet arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet om at se nærmere på disse regler.

Steen Folke (VS):

Ja, det er naturligvis udmærket, at arbejdsministeren har anmodet om, at nogle instanser kigger på den specielle regel i § 61, stk. 3, som er ganske urimelig og efter min mening ikke bare i den nuværende arbejdsløshedssituation. Jeg vil ikke sige, at jeg er overrasket, for det er jeg sådan set ikke, men jeg må altså konstatere, at arbejdsministeren finder, at § 61, stk. 2, er ganske rimelig, altså at det er ganske rimeligt, at man kan afskedige arbejdere på en virksomhed, som ikke er involveret i en konflikt, med den konsekvens, at de, som derefter er afskediget, ikke kan hæve arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det siger sig selv, at det er noget, som stiller arbejdsgiverne overordentlig stærkt i en arbejdskonflikt over for arbejderne, at de har denne mulighed. Det er noget, der er blevet aktualiseret i den konflikt, der foregik på Skandinavisk Tobakskompagni i Ålborg, men det er jo langt fra noget enestående tilfælde. Det er noget, vi ser igen og igen, at arbejdsgiverne faktisk kan bruge

deres ret til at fyre folk, til at spille arbejderne ud mod hinanden, fordi man altså kan fyre nogle helt andre arbejdere på den pågældende fabrik og derved forhindre dem i dels at få deres normale løn, dels endog at hæve understøttelsen.

Jeg vil godt sige, at der er et aktuelt tilfælde på Lindø skibsværft i dag. Der har været en konflikt, der har løbet i nogen tid på Lindø, og jeg vil godt citere fra Information for i dag:

„Mens omkring 90 værftsarbejdere i går blev sendt hjem som led i konflikten mellem Lindø og Odense Stålskibsværft på den ene side og knap 1.200 svejsere på den anden, aflørede sekretariatschef Jørgen Hellesøe, der er A. P. Møller-værfternes officielle talsmand, over for Information, at de ca. 400 afskedigede og hjemsendte bruges som led i værftets kamp for at holde lønnen nede for svejserne. Sekretariatschef Hellesøe oplyste, at værftets ledelse dag for dag tager stilling til, hvor mange arbejdere som skal hjemsendes.“

Jeg mener, det er et ganske klart udtryk for, hvordan disse bestemmelser i arbejdsløshedsloven kan bruges af arbejdsgiverne til at bekæmpe arbejderne i deres strejker. Jeg vil gerne spørge, om ministeren virkelig finder det rimeligt, at man stiller arbejdsgiverne så stærkt i deres kamp over for arbejderne.

Formanden:

Der er to minutter til begrundelse af spørgsmål og 2 minutter til det følgende indlæg, ikke lige ved tre.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Jeg forstod på hr. Steen Folke, at han ikke var tilfreds, men syntes, at det var udmærket, at forskellige instanser skal se på det. Vi har landsarbejdsnævnet, hvor arbejdsmarkedets parter er repræsenteret, og som har udarbejdet forslag til de regler, der gælder i dag, og skal der ske ændringer i disse regler, må det også være naturligt at inddrage det i det forberedende arbejde herom.

Så vil jeg gerne sige, at statsunderstøttelse ikke kan anvendes i en interessekonflikt. Dermed være ikke sagt — og det gjorde jeg opmærksom på i mit første indlæg — at de regler, vi har, i alle henseender er rimelige. Det er jeg enig i bør undersøges,